

زمین لرزه‌های شهری و یک طرح

سرانجام سبزواران در جنوب را گواهی بر درخطربودن مناطق جنوبی جبال بارز و به‌ویژه شهر جیرفت در برابر زمین‌لرزه احتمالی آینده داشت. بررسی و شناخت گسلش احتمالی به‌ویژه در گستره شهری به سبب تراکم بالای جمعیت در خطر با توجه به فزونی روزافزون جمعیت شهری و تمرکز اقتصادی و سیاسی برای کلان‌شهرها به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه نظر به گستردگی و حجم ویرانی زیرساخت‌ها، خسارات و هزینه‌های آتی مرتب بر آن از اهداف راهبردی و مستمر مدیریت‌های شهری و ملی در کشورهای پیشرفته است. گسترش فراینده و تند پهنه شهری و دست‌خوردگی‌های ناشی از فعالیت‌های انسانی نشانگر اهمیت و سبب دشواری صدچندان اجرای بهنگام پژوهش‌هایی از این دست است. در ایران نیز با اتکا بر چهار دهه مطالعات انجام‌شده در مورد گسله‌های فعال و شناخت سرچشمه‌های لرزه؛ به‌ویژه در گستره‌های شهری و پایتخت که در سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور در چارچوب مأموریت و وظایف حاکمیتی آن البته بدون بهره‌مندی از تخصیص‌های بودجه‌ای خاص انجام شده بود؛ ناباورانه سرانجام در بهار سال جاری ضمن نادیده‌گرفتن پیشینه و توان سخت و نرم افزاری سازمان زمین‌شناسی در زمین‌شناسی زمین‌لرزه‌ها با اصلاح جزء یک از بند پ ماده ۶۰ برنامه ششم توسعه وزارت راه و شهرسازی مکلف به مطالعه پهنه و حریم گسل‌های شهری در شهرهایی با جمعیت بالای ۲۰۰ هزار نفر شد؛ طرحی که چون بسیاری دیگر از این دست به استناد قانون مقصدی عالی را با روشی نادرست و در مسیری عجیب هدف گرفته است. اگرچه بسیار شنیده‌ایم که قانون بد به از بی‌قانونی است که بی‌گمان شاید در برخی موارد نیز دست‌کم برای گروهی نیز چنین باشد ولی نمی‌توان بر این واقعیت چشم فروبست که چنین تصمیماتی افزون بر هدررفت سرمایه ملی و از آن مهم‌تر زمان طلایی انجام این‌گونه مطالعات در تدقیق گسلش شهری از آن شوم‌تر سبب اغنا و گمراهی و به‌بیره‌رفتن تصمیمات کلان‌شهری در برخورد با حوادث طبیعی چون زمین‌لرزه خواهد شد.به‌دور از دآوری و اینکه مسئولیت انجام چنین مهمی با تمام پیچیدگی‌های فنی و اهمیت راهبردی آن چه سطحی از زیرساخت سازمانی، دانش و پیشینه حرفه‌ای و البته بودجه مستمر چندساله را طلب می‌کند و آیا در اساس چنین ساختار ایدئالی را در شرایط کنونی کشور می‌توان سراغ گرفت یا نه؟! ولی پربیره نخواهد بود اگر نسبت به درستی انتخاب کنونی تردید روا داشت. تصمیمی که به‌راستی به‌سختی می‌توان ردی از مصلحت ملی در آن جست! شوربختی آن که به‌نظر از ویژگی‌های شوم نهادهینه‌شده در کشورها و جوامع توسعه‌نیافته یا کمترتوسعه‌یافته رقابت میان دستگاهی و سازمانی حتی در بدنه دولتی واحد در طلب مسئولیت نه برای تحقق اهداف تعریف‌شده در برنامه که بیشتر برای بهره‌مندی احتمالی هر چند محدود و کوتاه‌مدت از منابع مالی چنین طرح‌هایی است. الگوی شومی که به گسترده‌گی در کالبد بیمار ساختار اداری کشور از دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی و پژوهشی از یک سو و سازمان‌ها و نهادهای اجرایی از دگر سو ریشه دوانیده است. بیماری‌ای که سبب ناکارآمدی انبوه قوانین و شیوه‌نامه‌های گاه به‌روز و پیشور از تشکیلات سازمانی کشور فقط پوسته‌ای از یک سازمان سنگین با گسترده‌گی ناهنجار را به‌دور از درون‌مایه‌ای کارآمد به نمایش می‌گذارد. ایجاد و گسترش چنین فضای رقابتی ناسالمی در درون اجزای دولت فقط با هدف کسب درآمد بیشتر و بخشی‌نگری، نه تنها سبب ناکامی و تلخ‌کامی هر دو سوی رقابت می‌شود که موجب پافشاری (بخوانید ناخواسته) بیش از پیش تصمیم‌سازان بر خطا و دوری‌گرفتن از روش‌های علمی آژموده در مقیاس جهانی می‌شود. تصمیمی که نه تنها آبادانی ملک و نوسازی ساختار و تشکیلات را به دنبال ندارد که ویرانی و مرگ همان کهنه‌ساختار موجود هرچند پیر و فرتوت را به بهایی سنگین و پرواضح از کیسه مردم در پی خواهد داشت!

بایان شه‌ریور و آمادگی برای مدیریت بحران

مدیریت بحران فقط هماهنگ‌کردن نیروهای کمک‌کننده و ارسال آذوقه و چادر به نواحی سانحه‌دیده نیست؛ بلکه داشتن برنامه راهبردی، مدیریت کاهش ریسک، شامل پیشگیری از سوانح ممکن و درس آموزی از حوادث رخ‌داده و به‌کاربستن این درس‌ها و مدیریت پسابحران نیز هست. ضمناً از هم‌اکنون باید برای سیلاب‌های

اسفند ۹۸ و فروردین ۹۹ آماده شویم. تغییر

اقلیم شرایط را به شکلی درآورد است که

رخداد مخاطرات طبیعی را به نحوی که از نظر

اندازه و تکرار، شدیدتر و مکرر تر از قبل باشند،

در ایران ممکن کرده است. برای چنین سطحی

از مخاطرات قابل انتظار باید به سطح بالای

آمدادی رسید.

شکوفه حبیب‌زاده: کمی بیش از سه ماه تا ژانویه

۲۰۲۰ و اجرایی‌شدن قوانین جدید سازمان جهانی IMO (نهاد بین‌المللی کشتی‌رانی) با هدف ممنوعیت تردد کشتی‌هایی که از نفت کوره با گوگرد بالا در سوخت کشتی‌ها استفاده می‌کنند، باقی مانده و ایران هنوز برای نفت کوره‌های سرگردان خود، مقصدی نیافته است. با اینکه گفته می‌شود این روزها ایران بر اساس داده‌های معاملات جهانی چیزی بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار بشکه نفت کوره صادر می‌کند، نباید از نظر دور داشت که هنوز چاره‌ای برای کاهش گوگرد موجود در این نفت کوره (مازوت) پیدا نکرده است. کارشناسان معتقدند، اگر بخواهیم به تداوم صادرات نفت کوره ادامه دهیم، قطعاً باید بی‌دیریم که گوگرد آن را کاهش دهیم. آن هم در شرایطی که تحریم امکان صادرات ایران را کاهش داده است. حال اگر بخواهیم چنین هدفی را عملیاتی کنیم، چهار سال برای ارتقای هر پالایشگاه باید صرف کنیم؛ آن هم اگر سرمایه‌گذار برای سرمایه‌گذاری در این زمینه پیدا شود. بااین‌حال، به گفته برخی دست‌اندرکاران به نظر می‌رسد ایران برای بخشی از این نفت کوره، راه‌حلی یافته و از آن برای تولید سوخت کشتی‌های ایرانی بهره می‌گیرد، اما میزان آن نسبت به نفت کوره تولیدی در ایران هنوز هم بسیار اندک است و راه‌حلی برای این مازاد در برنامه‌ریزی‌ها در نظر گرفته نشده است.

صادرات نفت کوره، بحرانی‌است؟

علیرضا صادق‌آبادی، مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش، چندی پیش در پاسخ به سؤال «شرق» مبنی‌بر آنکه آیا صادرات نفت کوره کشور کاهش یافته و به مرحله بحرانی رسیده است یا خیر، گفت: «نفت کوره در ایران هنوز تبدیل به بحران نشده و برای تصفیه در اختیار پالایشگاه‌ها قرار می‌گیرد و امور بین‌الملل به نیابت از پالایشگاه‌ها این نفت کوره را می‌فروشد». او در ادامه گفت: «فعلاً نفت کوره، چه در پالایشگاه و چه در بخش بین‌الملل به منظور فروش در نظر گرفته می‌شود و پالایش و پخش هم بر آن نظارت دارند و هنوز به گلوگاهی بحرانی بدل نشده‌است». مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش البته این پرسش را در نشستی خبری پاسخ داد و از توضیحات بیشتر درباره استفاده این نفت کوره در نیروگاه‌ها امتناع کرد. بااین‌حال با درنظرگرفتن آمارهایی که از تولید و صادرات نفت کوره در کشور وجود دارد، این ظن تقویت می‌شود که نفت کوره تولیدی که چیزی بین ۲۰۰ تا ۴۵۰ هزار بشکه در روز است، تنها بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار بشکه صادر می‌شود و باقی در نیروگاه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد. با توجه به هشدارهای سازمان محیط زیست به نیروگاه‌ها برای استفاده از نفت کوره به دلیل آلایندگی و چرخش نیروگاه‌ها به سمت استفاده از سوخت گازی، حالا مصرف داخلی نفت کوره هم تحت‌الشعاع قرار گرفته است. اما اینکه با این مازاد نفت کوره که در کشور وجود دارد، اگر قرار است در نیروگاه‌ها استفاده نشود، چه باید کرد، مسئله‌ای است که هنوز پاسخ روشنی برای آن وجود ندارد.

کاهش صادرات نفت کوره

پیش‌تر مدیرکل خاورمیانه مؤسسه مشاوران بازار نفت و گاز FGE در گفت‌وگویی هشدار داده بود که نفت کوره تولیدی در ایران با گوگرد بالااست و در دو، سه سال اخیر، مازاد زیادی به‌واسطه جابجایی نفت طبیعی و گاز در نیروگاه‌ها به‌جای نفت کوره (مازوت) پیدا کرده است. به گفته او، ایران مازاد نفت کوره خود را صادر می‌کند که کیفیت آن بسیار

اقتصاد

در آینده‌ای نزدیک محموله‌های نفت کوره ایران به دلیل قوانین سازمان جهانی کشتی‌رانی (IMO) امکان صدور نخواهد داشت

چالش جدید صادرات نفت

عکس Gettyimages

مازوت با گوگرد بالااست.»

ماجرا چیست؟

ماجرا این است که حدود پنج میلیون بشکه در روز سوخت مایع به وسیله کشتی‌های دنیا مصرف می‌شود که از این میزان حدود ۳٫۵ میلیون بشکه نفت کوره با گوگرد بالااست. IMO (نهاد بین‌المللی کشتی‌رانی) گفته از اول ژانویه ۲۰۲۰، هیچ کشتی‌ای در هیچ آبی، مجاز به سوزاندن نفت کوره با گوگرد بالا نیست. به این معنی که ۳٫۵ میلیون بشکه نفت کوره‌ای که امروز در دنیا به وسیله پالایشگاه‌ها تولید می‌شود، یکباره خریداری نخواهد داشت. این عدد خیلی بزرگ است. اکنون پالایشگاه‌های دنیا به‌طور میانگین ۱۱ درصد تولیدشان نفت کوره با گوگرد بالااست. درصورتی‌که ایران حدودا ۲۵ تا ۳۰ درصد نفت کوره با گوگرد بالا در پالایشگاه اصلی کشور تولید می‌کند.

تولید می‌شود

در حال حاضر یک‌چهارم نفت کوره‌های سرگردان جهان در ایران تولید می‌شود. ایران در حال حاضر بزرگ‌ترین صادرکننده نفت کوره است که در سه ماه آینده احتمالاً خریداری در بازار نخواهد داشت. ایران حتی اگر امروز تصمیم بگیرد که به سرعت پالایشگاه‌ها را ارتقا دهد، نمی‌تواند همه این نفت کوره با گوگرد بالا را از بین ببرد یا گوگرد آن را کم کند. پروژه‌هایی هست که این کار را انجام می‌دهند، اما از روزی که تصمیم‌گیری شود و منابع مالی تخصیص پیدا کند، سه، چهار سال زمان می‌برد. یکی از راه‌های است که ایران این نفت کوره را به بازبرکارن میانی بفروشد که در پالایشگاه‌های دیگر فرآوری کنند یا به‌صورت تلفیق و امتزاج با نفت‌هایی با گوگرد پایین یا سایر فرآورده‌های نفتی با گوگرد پایین، میزان گوگرد را کم کنند.

تحلیلی که مدیرکل خاورمیانه مؤسسه مشاوران بازار نفت و گاز FGE ارائه می‌دهد آن است که مطابق ارزیابی‌ها از میزان عرضه و تقاضا، نفت کوره‌ای که ایران الان تولید می‌کند، در آن زمان، قیمت بسیار پائینی خواهد داشت و ایران شاید نفت کوره را بشک‌های ۲۵ تا ۳۰ دلار کمتر از قیمت نفت بفروشد. اگر در سال ۲۰۲۰ قیمت نفت ایران ۶۰ دلار به ازای هر بشکه باشد، نفت کوره را باید ۳۰ تا ۳۵ دلار بفروشیم. او می‌گوید: «۳۰ درصد تولید پالایشگاه‌های ما نفت کوره است. نفتی که ایران می‌تواند در بازار ۲۵ تا ۳۰ دلار بالاتر بفروشد، یک‌سومش تبدیل به فرآورده‌ای می‌شود که ۲۵ تا ۳۰ دلار ارزان‌تر است. ما همیشه از ارزش‌افزوده‌ای صحبت می‌کنیم که فرآورده‌ها در پایین‌دست پیدا

می‌کنند، اما در سال ۲۰۲۰ این بخش پایین‌دستی ما که پالایشگاه است، ارزش‌افزوده منفی ۲۵دلاری تولید می‌کند، به بیان دیگر اگر این نفت کوره را به پالایشگاه نفرستیم، ۲۵ دلار بیشتر می‌گیریم.» به گفته او، این بحران سه، چهار سال طول می‌کشد تا بازار به تعادل برسد و باید سه، چهار سال این نفت کوره را در نیروگاه‌های خودمان بسوزانیم یا با قیمت‌های خیلی پایین، بخشی از آن را به خریدارانی بفروشیم که می‌خواهند آن نفت کوره را ارتقا دهند یا محدود خریدارانی که در گوشه‌گوشه دنیا هنوز در بخش صنعت یا نیروگاهی خود، قوانین زیست‌محیطی محکمی ندارند. مازاد ما آن‌قدر بزرگ خواهد بود که شاید بشود بخشی را با ارزش پایین فروخت. حال اگر سازمان محیط زیست مخالف بازگشت به سوخت مایع در نیروگاه‌ها به دلایل آلایندگی آن باشد، شاید مجبور شویم بخشی را چند سال انبار کنیم و بعد کم‌کم بفروشیم. یعنی خواهید دید مخازن نفت کوره ایران رو به رشد خواهد بود. آن زمان هم باید محاسبه کرد هزینه انبارداری در بخش دولتی و شرکت‌های خصوصی که مخازن نفتی را توسعه می‌دهند، چقدر است. از برنامه‌های اولویت‌دار آقای زنگنه آن است که در ترمینال خارک مقدار زیادی ذخایر توسعه داده شود. اگر هزینه نگهداری هر بشکه نفت کوره برای مدت طولانی کمتر از ۲۵ دلار تخفیفی باشد که به ناچار برای فروش آن باید در بازار بدهند، به صرفه است که نکه آن‌ها دارند تا بازار به تعادل نسبی برسد. ۳۰۰ هزار بشکه در روز یعنی سالی صد میلیون بشکه باید نگهداری شود. امروز میزان نفت کوره‌ای که در کل مخازن دنیا ذخیره شده، ۷۵ میلیون بشکه است. یعنی در یک سال، ایران مازاد نفت کوره‌اش بیش از نفت کوره دنیا خواهد بود. شرکت پخش و پالایش سال‌هاست هدف‌گذاری کرده میزان نفت کوره پالایشگاه‌ها را به‌طور میانگین به زیر ۱۰ درصد بیاورد. پروژه‌های متعددی با سرمایه‌گذاران خارجی تعریف شده، اما تأمین منابعشان گران است و خیلی کم پیش رفته است.

تولید نفت کوره برای کشتی‌های ایرانی

با این حال براساس خبرهایی که از سوی برخی دست‌اندرکاران به گوش می‌رسد، راه‌حل‌هایی هم برای بخشی از این نفت کوره در نظر گرفته شده است. شهاب‌الدین متاجی، کارشناس حوزه نفت و گاز و عضو هیئت مدیره پالایشگاه ستاره خلیج فارس نیز در گفت‌وگو با «شرق» با بیان اینکه اکنون حدود ۴۰۰ هزار بشکه در روز تولید نفت کوره داریم که باید آنها را صادر کنیم. می‌گوید: «ایران طبق برنامه‌هایی که در پیش گرفته و با روش اکسیداسیون که در حال حاضر با روش اکسیداسیون در حال کاهش گوگرد مازوت است که هزینه کمتری دارد، اما فقط از آنها می‌توان برای مصرف کشتی‌های ایرانی استفاده کرد و مسائل زیست‌محیطی هم در آن در نظر گرفته شده است. با این حال، چنین اقدامی کار پالایشگاه‌های کوچک‌مقیاس (MINI REFINERY) هم نیست.

همیشه کارهای ما در این زمینه به‌شدت متمرکز است، کنترل صادرات کلان و صادرات جزئی می‌باید چراکه انتقال پول تنها از چند حساب معذور، می‌تواند موجب التهابات جدی در بازارهای مختلف و بروز شوک قیمتی بر درایی‌ها شود. همچنین اجرای مالیات بر عایدی سرمایه و ثبات‌بخشی به بازار طلا و ارز انگیزه سفته‌بازی را کاهش داده و از افزایش سرعت گردش نقدینگی جلوگیری می‌کند. ایجاد یک بازار عمیق ارز با نرخ آزاد در کنار مداخله ارزی هوشمند بانک مرکزی و تأسیس بازار مشتقات ارزی برای پوشش ریسک و سفته‌بازی کنترل‌شده که البته فرصتی برای مداخله یایی بانک مرکزی را فراهم می‌کند، نیز به میزان زیادی منجر به کاهش بیش از نرخی نوسانات ارزی خواهد شد که به‌نوبه خود تأثیر زیادی بر سرعت گردش نقدینگی دارد.

۲ راهکار پیشنهادی برای کاهش حجم نقدینگی

به‌منظور کاهش حجم نقدینگی موجود نیز دو راهکار پیشنهاد می‌شود:

۱- فروش اموال مازاد بانک‌ها که موجب کاهش سپرده‌ها و نقدینگی شده و می‌تواند تعهدات بانک‌ها را کاهش دهد.

۲- تسویه مطالبات غیرجاری به‌دکاران بانک‌ها با سپرده‌های این به‌دکاران در بانک‌های دیگر. در این صورت علاوه بر وصول مطالبات بانک‌ها، موجب کاهش نقدینگی می‌شود.

اجرای راهکارهای پیش‌گفته متضمن اطلاع کامل نسبت به اطلاعات و سوابق عملکردی و همچنین ذی‌نفعان اصلی کلیه دارندگان حساب‌های سپرده‌ای در شبکه بانکی (با اولویت سپرده‌های کلان) و ترانکشن‌های آنهاست.

خبر

میلیاردها تومان رشوه در پرونده «شرکت نیشکر هفت‌تپه»

● ۲۰ روز پس از بازداشت مدیرعامل و رئیس هیئت‌مدیره شرکت نیشکر هفت‌تپه اخبار رسیده حاکی است در این پرونده مواردی از جمله سوءاستفاده از صدها میلیون دلار از دولتی و همچنین پرداخت رشوه‌های سنگین به برخی مدیران به چشم می‌خورد.به گزارش ایلنا، روز شنبه احکام هفت متهم که دو نفر از آنان کارگر شرکت نیشکر هفت‌تپه بودند، منتشر شد و یک روز پس از آن رئیس قوه قضائیه دستور ویژه داد پرونده این متهمان به‌سرعت تجدیدنظر و رسیدگی منصفانه شود. سخنگوی قوه قضائیه در توضیح این رویکرد اعلام کرد: «رویکرد قوه قضائیه در دوره جدید این است که باید میان مفسدان اقتصادی و قشر ضعیفی مانند کارگر که بر اثر فشار اقتصادی و مشکلات معیشتی حتی دست به اقدامات مجرمانه می‌زند، تفکیک جدی قائل شد و با گروه اول در نهایت قاطعیت و با اشد مجازات برخورد کرد، اما درخصوص گروه دوم با تسامح و رفت برخورد کرد».بخش قابل‌توجهی از اعتراضات کارگری در تجمعات سال گذشته کارگران نیشکر هفت‌تپه، ناظر به عملکرد اسدبیگی بود و کارگران فکر نمی‌کردند با توجه با ارتباطات گسترده‌اش، دستگاه قضائی با او برخورد کند. اما برای آنکه ماجرای شرکت نیشکر هفت‌تپه و کارگران معترض به حقوق‌های عقب‌افتاده، دقیق‌تر مرور شود، باید به چهار سال قبل بازگشت.بهمن ۱۳۹۴ سازمان خصوصی‌سازی صددرصد سهام شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه را در فرایندی پرحرف‌وحديث به دو جوان ۲۸ و ۳۱ ساله واگذار کرد. رستمی و اسدبیگی همان دو جوانی بودند که فقط با شش میلیارد تومان پیش‌پرداخت، مالک شرکتی شدند که فقط یک قلم از دارایی‌های آن، ۲۴ هزار هکتار زمین مرغوب بود.درعین‌حال اسناد به‌دست‌آمده نشان می‌دهد تخلفات مدیران شرکت نیشکر هفت‌تپه فقط منحصر به عقب‌انداختن پرداخت حقوق کارگران و ایجاد ناراضیانی در جامعه کارگری نیست بلکه آنها با اتهامات مهمی مانند سوءاستفاده در دریافت و هزینه‌کرد ارزهای دولتی مواجه هستند.بر اساس این گزارش، برای بخشی از ارزهای دولتی که به نام شرکت نیشکر هفت‌تپه جهت واردات کالاهای اساسی یا انتقال فناوری دریافت شده، سندسازی شده است؛ یعنی کالایی وارد نشده و پورفرومای جعلی در گمرک بر شده و در برخی موارد نیز گران‌نمایی انجام شده است؛ اما در جریان این روابط مالی آلوده، نام دو نفر از مدیران بانکی نیز به چشم می‌خورد که در ابتدای بازداشتشان، تلاش‌های سیاسی برای آزادی یکی از آنها هم صورت گرفت اما این تلاش‌ها بی‌نتیجه ماند. مدیران بانکی‌ای که به دلیل داشتن پرونده مفاسد اقتصادی در حال محاکمه هستند، در پرونده نیشکر هفت‌تپه نیز بیش از هزار سکه و خودروهای گران‌قیمت به‌عنوان رشوه دریافت کرده‌اند، ضمن اینکه یکی از این افراد در قالب سهام بورس مبالغ کلانی رشوه گرفته است. علاوه بر این، نام چند مدیر دیگر دولتی نیز در پرونده وجود دارد که برخی با قرار وثیقه آزادند و برای برخی دیگر تحقیقات جریان دارد و پرونده آنها مفتوح است.شرکت بزرگ و قدیمی نیشکر هفت‌تپه و کارگران آن در حالی امروز یکی از دهه‌ها قربانی خصوصی‌سازی مسئله‌دار هستند که رئیس سازمان خصوصی‌سازی ۲۳ مراد ۹۸ با حکم قضائی بازداشت شد. پیش از آن، رئیس قوه قضائیه چندین بار از مشکلات به‌وجودآمده برای کارگران بر اثر خصوصی‌سازی‌های پرحاشیه انتقاد کرده بود. چهار ماه قبل نیز ۱۱۵ نماینده مجلس در نامه‌ای به رئیس قوه قضائیه خواسته بودند به پرونده‌های متعدد تخلف در واگذاری‌ها رسیدگی عاجل شود.چندین طرح تحقیق‌وتفحص از سازمان خصوصی‌سازی و پروژه‌های واگذار شده به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است که شرکت کشت و صنعت هفت‌تپه یکی از آنهاست.

پروازهای داخلی در قبضه شرکت‌های چارتری

● عضو کمیسیون عمران مجلس با انتقاد از فعالیت شرکت‌های چارتری در حمل‌ونقل هوایی گفت: وزارت راه و شهرسازی باید یک بار برای همیشه پرونده فعالیت شرکت‌های چارتری را ببندد تا ثبات و آرامش به حمل‌ونقل هوایی کشور بازگردد.به گزارش تسنیم، جستن سته‌بند با بیان اینکه یکی از دلایل گرانی بلیت هواپیما، فعالیت شرکت‌های چارتری است، اظهار کرد: این شرکت‌ها با ایجاد انحصار در پروازهای هوایی، عملاً بلیت را با قیمت دلخواه خود به فروش می‌رسانند.وی با بیان اینکه متأسفانه شاهدیم قیمت بلیت هواپیما در سایه ایران ایر یک نرخ بوده و همان بلیت در سایت‌های اینترنتی با چندین درصد بالاتر به فروش می‌رسد، یادآور شد: در سال‌های اخیر وزارت راه و شهرسازی و سازمان هواپیمایی وعده‌هایی را برای محدودسازی فعالیت شرکت‌های چارتری داده‌اند؛ اما متأسفانه این شرکت‌ها هنوز به فعالیت خود ادامه می‌دهند.